

[Socialministeren.]

— naar vi bortser fra Etableringstilskuddet, der dog kun gælder en Gang for alle —, at man vil opnaa en Ordning som den foreslaaede, hvis man giver den en saadan Form, at Arbejdsløsheds-kasserne i det hele kan tiltræde den, og de Fordele, man opnaar derigennem, er Fordele, som fra alle Sider tilstræbes, nemlig at faa Arbejdsløsheds-kassemedlemmerne i størst mulig Udstrækning trukket ud af Fattigvæsenet og Hjælpekasser og over paa en fast, forsikringsmæssig Ordning.

Einer Jensen: Den ærede Ordfører for Venstre (Søren P. Larsen) sagde, at hvis vi fik dette Forslag gennemført, kunde vi med Sindsro give Afkald paa Resten af Forslaget om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at der er adskillige Bestemmelser, og navnlig de Bestemmelser, man indførte i 1927, som der aldrig bliver Fred om, før vi naar til en Ændring af dem.

Det ærede Medlem sagde saa, at man fra Venstres Side var villig til at forhandle paa det Ændringsforslag, Venstre har stillet i det Udvalg, der behandler Arbejdsløshedsloven. Jeg maa om dette Ændringsforslag sige, at det er jo en Afskrivning eller rettere sagt Optrykning af Loven af 31. Marts 1928, som har vist sig at være umulig, som ikke har naaet det, man tilsigtede med den. Altsaa, til Trods for at man i 1927 gennemførte Loven om Oprettelse af Krisekasser og derefter i 1928 ændrede denne Lov 2 Gange, er det ikke blevet muligt at faa mere end 6 Krisekasser med 40 000 Medlemmer, og der er endnu 235 000 Arbejdsløsheds-kassemedlemmer, der ikke er Medlemmer af Krisekasser. Jeg maa sige, at hvis det er Tilbudet fra Venstres Side, hvis det er paa Grundlag af dette, man skulde forhandle, synes jeg, Venstre har taget daarlig Lære af de to Aar, der er gaaet. Thi, som den højtærede Socialminister sagde, at faa et Par Krisekasser til har jo ingen Interesse. Det, der nu maa ske, er, at selve Betingelserne for Oprettelse af Krisekasser tilvejebringes, at gøre det muligt at faa langt den overvejende Del af Arbejdsløsheds-kassernes Medlemmer ind i Krisekasser. Ellers har Spørgsmaalet jo ingen Interesse. Om der er 6 eller 7 Kasser, er saa fuldkommen ligegyldigt, det, man skal stræbe efter, er, som den højtærede Socialminister sagde, at faa de 70 Krisekasser. Det

ærede Medlem Hr. Krag erkendte da ogsaa ved selve Arbejdsløshedslovsforslagets første Behandling, at det var et Spørgsmaal, man kunde forhandle om, og man var villig til at forhøje Startkapitalen og medvirke til Gennemførelse af Loven. Saa siger det ærede Medlem, at nu kan man forhandle paa Venstres Forslag, som er Loven af 1928, der har vist, at den ikke kunde skabe Mulighed for Oprettelse af Krisekasser. Jeg vil haabe, at det ikke er Venstres endelige Standpunkt, for jeg maa sige, at man kan ikke vente, vi vil være med til at gennemføre et Forslag til lig det, vi gennemførte i 1928, for det har ingen som helst Betydning og ingen Interesse.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, der talte om den stykkevisse Ændring af Arbejdsløshedsloven, at det ærede Medlem har jo været med til at ændre Loven af 1927 to Gange i 1928. Det, man stræber efter, er at gøre Bestemmelsen om Krisekasser brugbar, saaledes at man kan faa oprettet Krisekasser. Det har jeg i høj Grad Indtrykket af at det ærede Medlem vil medvirke til, og det var ogsaa det, jeg sagde, da jeg havde Ordet første Gang, at jeg haabede paa efter de Udtalelser, der var kommet fra Oppositionspartiernes Ordførere, at man paa dette Omraade vilde medvirke til en Forbedring af Loven. Det ærede Medlem sagde, om det var nødvendigt at foretage en Forhøjelse af Stats- og Kommune-tilskuddene. Det maa jeg sige er en absolut Nødvendighed; hvis man virkelig vil have oprettet Krisekasser, er det saa givet nødvendigt at foretage en Forhøjelse af Tilskuddene. Thi at tro paa, at Arbejdsløsheds-kassernes Medlemmer skulde kunne paatage sig forøgede Byrder, det kan man ikke, det har Tiden vist, og gaar man ud fra det, naar man ikke det Maal, vi sigter efter, og det har jeg dog Indtrykket af, selv efter de ikke alt for velvillige Udtalelser i Dag, at begge Partier gerne vil medvirke til, at vi kan naa. Jeg haaber, ligesom den højtærede Socialminister, at Venstre vil forstaa dette, og at man vil forhandle paa det foreliggende Grundlag og ikke paa Grundlag af Venstres Ændringsforslag i Udvalget, som jo ikke har været hos Ministeren, og som Ministeren naturligvis heller ikke kendte udover det, at det er den tidligere Lov, man lige har afskrevet. Men den har jo vist sig ikke at kunne danne Grundlaget for Oprettelse af Krisekasser, og saa maa det naturlige være, at man forhandler om det foreliggende Lovforslag. Jeg vil